

Konklusion

En medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ved beregning af arveafgift udelukker anvendelsen af visse skattefordele på en arv i form af en kapitalandel i et kapitalsselskab, der har hjemsted i et tredjeland, men der indrømmer de samme fordele ved arv af en sådan kapitalandel, når selskabets hjemsted er beliggende i en medlemsstat, påvirker i overvejende grad udøvelsen af etableringsfriheden som omhandlet i artikel 49 TEUF ff., eftersom denne andel gør det muligt for indehaveren heraf at udøve en klar indflydelse på beslutningerne i selskabet og træffe afgørelse om dets drift. Disse artikler finder ikke anvendelse på en situation, som vedrører en kapitalandel i et selskab, hvis hjemsted er beliggende i et tredjeland.

(¹) EUT C 113 af 9.4.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — sag indledt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-33/11) (¹)

(Sjette direktiv — fritagelser — artikel 15, nr. 6) — fritagelse af leveringer af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, som mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik — levering af luftfartøjer til en erhvervsdrivende, som stiller dem til rådighed for et sådant selskab — begrebet »flyv(ning) i udenrigstrafik (mod betaling)« — charterfly

(2012/C 295/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

A Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 15, nr. 6), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for visse transaktioner vedrørende luftfartøjer, der anvendes af luftfartsselskaber, som mod betaling hovedsagligt driver virksomhed i udenrigstrafik — inkludering af transaktioner, der udføres af selskaber, som hovedsageligt driver chartervirksomhed i udenrigstrafik for at dække virksomheders og privatpersoners behov — levering af luftfartøjer til en erhvervsdrivende, der ikke selv mod betaling hovedsagligt driver virksomhed i udenrigstrafik, men som stiller luftfartøjet til rådighed for en erhvervsdrivende, der driver virksomhed på dette område

Konklusion

- 1) Udtrykket »flyv[ning] i udenrigstrafik [mod betaling]« som omhandlet i artikel 15, nr. 6), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således, at det ligeledes omfatter charterflyvninger i udenrigstrafik for at dække virksomheders eller privatpersoners behov.
- 2) Artikel 15, nr. 6), i direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 92/111, skal fortolkes således, at den fritagelse, som den fastsætter, ligeledes finder anvendelse på levering af et luftfartøj til en erhvervsdrivende, der ikke selv er et »luftfartsselskab[...]«, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik« som omhandlet i denne bestemmelse, men som erhverver dette luftfartøj med henblik på, at det udelukkende skal anvendes af et sådant selskab.
- 3) De omstændigheder, som den forelæggende ret har nævnt, nemlig den omstændighed, at erhververen af luftfartøjet i øvrigt for brug af dette fakturerer en privatperson, der er aktionær, og som hovedsageligt anvender dette luftfartøj til egne forretningsmæssige og/eller private formål, hvorved luftfartsselskabet også har mulighed for at anvende luftfartøjet til andre flyvninger, kan ikke ændre svaret på det andet spørgsmål.

(¹) EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-44/11) (¹)

(Direktiv 2006/112/EF — artikel 56, stk. 1, litra e) — artikel 135, stk. 1, litra f) og g) — afgiftsfritagelse for formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljeforvaltning))

(2012/C 295/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Sagsøgt: Deutsche Bank AG